Pismo tati adresirano na nebo

Srijeda, 15 Februar 2012

Ipak, ostavio si mi najbolji oslonac na svijetu, jaÄ•i od najjaÄ•eg Ä•elika, mamu. Mislim da nikad nisi ni spoznao koliku snagu ima ta Å¾ena. Vjeruj mi, lahko bi ona savladala i mrcinu poput tebe. Ali, znaš, i ona ponekad treba potporu.

DJEÄŒAK IZ BUÅ½IMA ELVIN DERVIÄ†

Pismo tati adresirano na nebo

Ipak, ostavio si mi najbolji oslonac na svijetu, jaÄ•i od najjaÄ•eg Ä•elika, mamu. Mislim da nikad nisi ni spoznao koliku snagu ima ta Å¾ena. Vjeruj mi, lahko bi ona savladala i mrcinu poput tebe. Ali, znaš, i ona ponekad treba potporu. Nisam siguran da dajem sve od sebe, ali znam da mi je ona najvrijednija na ovom prolaznom svijetu i znam da bih svoje srce iz grudi išÄ•upao za nju. ÄŒesto joj, usput, uzberem cvijet zamišljajuÄ‡i sebe kao posrednika izmeÄ‘u tebe i nje. MoÅ¾da i ona zamisli isto.

Dragi tata,

veÄ‡ dugo te traÅ¾im. Svi pokušaji traganja za tobom su mi neuspjeli, a nada za tvoj pronalazak je sve manja. Negdje u najcrnjoj dubini duše Ä•uvam realnost, ne dam joj da ispliva. Znaš, vjerujem da Ä‡eš se vratiti. Uvjerio sam sebe da si otišao na poslovni put i da si se izgubio na putu kuÄ‡i, ili si moÅ¾da izgubio pojam o vremenu kad si sjeo pod neku staru brezu da Ä•itaš, ili moÅ¾da putuješ po bijelom svijetu traÅ¾eÄ‡i najljepši cvijet za mamu… Gdje god da si, moram ti reÄ‡i da sam ljut na tebe. Ljut sam i nareÄ‘ujem ti da se vratiš kako bih te iskritikovao za ovih sedam godina samoÄ‡e koje si mi priredio.

Znaš li da ti zamjeram za svaki bolan pogled na tuÄ‘e oÄ•eve? Zamjeram ti za svaku maminu suzu. Zamjeram ti što mi nisi rekao da ideš. Zamjeram ti što te nisam više cijenio. Zamjeram ti što te i sad volim najviše od sviju i nakon ovih sedam prokletih godina. Od svega ti, dragi tata, najviše zamjeram što nisi Ä•ekao veÄ•eru tu noÄ‡. MoÅ¾da si zaboravio, bili smo zajedno na pecanju. Zamisli tu ironiju, stojali smo na mostu, a mamac nam je bilo srce koje smo podijelili na dva dijela. Ti nisi imao sreÄ‡e, a ja sam upecao klijena. Bio je to moj najveÄ‡i ulov, a tvoj ponos se mogao rezati noÅ¾em u tom trenu.

Vratili smo se kuÄ‡i, i dok sam ja pripremio veÄ•eru tebe je savladao san. Pustio sam te da spavaš, a veÄ•era…Jeo sam sam, i to se nastavilo narednih dvije hiljade i petstopedeset noÄ‡i. E to ti zamjeram, dragi oÄ•e.

Mama je isto tako ljuta što nam se ne javljaš. OsjeÄ‡am da i ona još Ä•eka da se vratiš. ÄŒesto je tuÅ¾na i sve to ide tebi na dušu, gospodine. Ja sam sada glava kuÄ‡e i priliÄ•no mi dobro ide, mada ne znam popravljati prozore i slabo se snalazim u radnji. U svemu tome izgubim sebe, kao što sam izgubio tebe. Ali, ne kaÅ¾u dÅ¾aba što te ne ubije, ojaÄ•a te. Sve boli, uvrede, teške rijeÄ•i i misli trpam u dÅ¾epove, što su vremenom razvukli, pa ih izbacim iza ugla u mraku kad nema nikoga. U Ä•udnom smo odnosu moj Å¾ivot i ja: kad on meni podmetne nogu, ja njemu odvalim šamar i tako u nedogled. Sve sam to morao sam nauÄ•iti.

Ipak, ostavio si mi najbolji oslonac na svijetu, jaÄ•i od najjaÄ•eg Ä•elika, mamu. Mislim da nikad nisi ni spoznao koliku snagu ima ta Å¾ena. Vjeruj mi, lahko bi ona savladala i mrcinu poput tebe. Ali, znaš, i ona ponekad treba potporu. Nisam siguran da dajem sve od sebe, ali znam da mi je ona najvrijednija na ovom prolaznom svijetu i znam da bih svoje srce iz grudi išÄ•upao za nju. ÄŒesto joj, usput, uzberem cvijet zamišljajuÄ‡i sebe kao posrednika izmeÄ‘u tebe i nje. MoÅ¾da i ona zamisli isto.

Odavno sam prestao trenirati taekwondo, ali i dalje Ä•uvam crvene rukavice koju si mi kupio. Sada idem na odbojku, i vjeruj mi Ä•esto te zamišljam kako me gledaš s ponosom u oÄ•ima. Å½ao mi je što ne moÅ¾eš gledati moje uspjehe i poraze, a to je ujedno još jedna stvar na popisu mojih zamjerki. Ono šta Ä‡u da uradim u tvoje ime jest da završim školu i postanem Ä•ovjek kakvim si me zamišljao.

Što se tiÄ•e tvoje buduÄ‡e snahe, ništa ti konkretno ne mogu reÄ‡i. Mama se veÄ‡ ponaša kao prava svekrva i pokušava naÄ‡i onu idealnu za mene, koja u stvari po njoj ne postoji. Ja vjerujem da Ä‡e to sve izaÄ‡i na dobro i da Ä‡emo se ti i ja, ako Bog da, opet sresti. Znaš da su sve ove zamjerke odraz moje Å¾elje za tobom, tvojim zagrljajem, tvojim sivim prslukom i crvenom jaknom. One su odraz Ä•eÅ¾nje za tvojim teškim rukama što su sluÅ¾ile za najtopliji zagrljaj.

P.S. Svi vi do kojih pismo doÄ‘e u boci, poštom, ili pak nekim drugim putem, molim Vas da ga pošaljete dalje kako bi ovo pismo jednom došlo do njega. MoÅ¾da moj otac pronaÄ‘e put kuÄ‡i, vrati se s poslovnog puta ili ga prekinete u Ä•itanju. Dragi moj oÄ•e, ja te Ä•ekam na istoj adresi. KuÄ‡a broj šesdest i šest sa dva bora pokraj. Vrati se.

Tvoj Elvin